„See oli minu onu!“ wastas noor mees.

„Soo!“ ütles ülem, „kust ajast saadik on prints P. K. teie onuks saanud?“

Seda kuuldes, ehmatas noormees nõnda ära et ta sõnagi suust ei saanud. Ülem aga ütles: „Kuninglik kõrgus on minule käsku annud, et teie omast 24 tunni wangitrahwist mitte lahti ei pia saama, mis teie teeninud olete. Et teie aga kuningliku kõrgusele juba noore ea sees hädalisel ajal olete näitanud, kudas mõnikord inimesele 11net käsku tarwis on peast mõista, siis tahab prints teite lõunasõõgi eest niikaua muret kanda, kunni kadetti-maja sõõgiga harjunud olete, ja loodab, et teie edespidi mehe-eal ja wäeteenistuses kui ohwitser, tarwilisel ajal ka niisama 11. käsku alati peast saate mõistma, nii kui eila; aga see ei pea mitte käsu üleastumiseks, waid kohuse täitmiseks sündima!“ — Teada muidugi, et noormees neid sõnu tallele pani ja ülekäsu astumise eest ennast hoidis.

Kallis põlatud kingitus.

Arst oli ühe rikka käki ehk „piruki“ wabriku peremehe ühest kurjast haigusest lahti peastnud.

Ühel päewal läks terweks saanud wabriku peremees arsti selle hea teu eest tänama ja temale ta waewa äratasuma ning pakkus ka temale ühe hani maksast käki tingituseks, mida arst aga mitte wastu ei wõtnud, sest tema arwas sellelãbi oma palka ehk wähendatud saawat. Ta ütles kaunis külmalt teisele: „Mina ei wõta ilmaski üht kingitust wastu, waid teil on minule mu waewa eest 1200 wranki maksta!“

Wabrikant, kes arsti mõtted aimas, naeris ja wõttis nua taskust, lõikas käki pooleks ja wõttis sealt seest 2000 wranki paberi raha wälja, mis hõbedase hoiu sisse hoolega kinni pantud, ja palus sellest 800 wranki tagasi anda. Seda nähes tegi arst küll kohkudes suured silmad, ja oma rumalust kahetsedes,